

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ FACULTY OF INFORMATION TECHNOLOGY

ÚSTAV INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ DEPARTMENT OF INFORMATION SYSTEMS

KONTEJNER PRO MIGRUJÍCÍ SOFTWAROVÉ KOM-PONENTY BEŽÍCÍ NA OS ANDROID

A CONTAINER FOR MIGRATATING SOFTWARE COMPONENTS RUNNING ON ANDROID OS

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Bc. VLADIMÍR ŠČEŠŇÁK

RNDr. MAREK RYCHLÝ, Ph.D.

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

BRNO 2018

Abstrakt Do tohoto odstavce bude zapsán výtah (abstrakt) práce v českém (slovenském) jazyce.

Abstract

Do tohoto odstavce bude zapsán výtah (abstrakt) práce v anglickém jazyce.

Kľúčové slová

Sem budou zapsána jednotlivá klíčová slova v českém (slovenském) jazyce, oddělená čárkami.

${\bf Keywords}$

Sem budou zapsána jednotlivá klíčová slova v anglickém jazyce, oddělená čárkami.

Citácia

ŠČEŠŇÁK, Vladimír. Kontejner pro migrující softwarové komponenty bežící na OS Android. Brno, 2018. Diplomová práce. Vysoké učení technické v Brně, Fakulta informačních technologií. Vedoucí práce RNDr. Marek Rychlý, Ph.D.

Kontejner pro migrující softwarové komponenty bežící na OS Android

Prehlásenie

Prehasujem, že som túto diplomovú prácu vypracoval samostatne pod vedením RNDr. Mareka Rychlého, Ph.D. Uviedol som všetky literárne pramene a publikácie, z ktorých som čerpal.

Vladimír Ščešňák 21. mája 2018

Poďakovanie

V této sekci je možno uvést poděkování vedoucímu práce a těm, kteří poskytli odbornou pomoc (externí zadavatel, konzultant, apod.).

Obsah

1	Úvod	2
2	Operačný systém Android 2.1 Vrstvy operačného systému Android	3 4 6
	2.4 Zabezpečenie	10
3	Použité technológie3.1 Serializácia3.2 Reflexia3.3 Django a REST API3.4 Firebase Cloud Messaging	13 13 13 16 16
4	Existujúce riešenia	17
5	Návrh aplikácie5.1Návrh architektúry aplikácie5.2Návrh serverovej časti aplikácie5.3Návrh kontajneru5.4Návrh prepojenia komponenty a kontajnera	18 18 19 21 26
6	Implementácia 6.1 Implementáca serverovej časti aplikácie 6.2 Implementácia kontajneru 6.3 Implementácia ukážkovej komponenty	28 28 29 29
7	Tvorba vzorovej Android aplikácie	30
8	Záver	31
Li	teratúra	32

$\acute{\mathbf{U}}\mathbf{vod}$

```
[TODO: Úvod, cieľ práce, teória, návrh...]

[TODO: kam by som mal dať reflexiu(?) - použitá technológia(?)]
```

Operačný systém Android

Táto kapitola sa venuje operačnému systému Android, ktorý v roku 2007 uverejnilo konzorcium Open Handset Alliance, pozostavajúce z technologických spoločností ako je Google. Android bol uvedený pod open-source licenciou Apache/MIT a spolu s ním uzrelo svetlo sveta aj prvá beta verzia Android Software Development Kit (v skratke SDK). Ako uvádza [5] v priebehu pár mesiacov si stiahlo prvú beta verziu zo stránky Googlu niekoľko miliónov ľudí a v roku 2008 bol v Spojených štátoch amerických predstavený prvý mobilný telefón bežiaci na tejto platforme.

Cieľom uvedenia tohto operačného systému bolo zjednodušenie vývoja a predávania softvérových aplikáci bežiacich na mobilných telefónoch a tiež zaviesť štandard podobný PC a Macintoshu, ktorý by bol primárne určený pre mobilné telefóny. V súčasnosti sa ale táto platforma rozšírla aj na mikropočítače, inteligentné televízory (známe ako Android TV), inteligentné hodinky (Android Wear), palubné systémy áut a ďalšie druhy elektroniky. V čase písaní tejto práce je operačný systém Android dostupný vo verzii 8.0 Oreo. Informácie uvedené v tejto kapitole boli čerpané zo zdroja [1]

2.1 Vrstvy operačného systému Android

Ako môžeme vidieť na obrázku 2.1 samotný Android je založený na **linuxovom jadre**, čo je aj jeho prvá vrstva. To umožňuje využiť kľúčové funkcie zabezpečenia a tiež umožňuje výrobcom zariadení ľahko vyvinúť ovládače hardvéru.

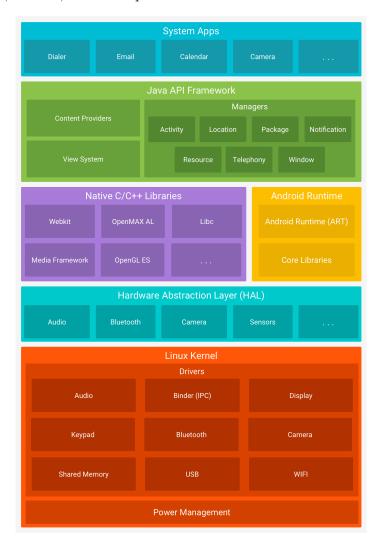
Ďalšou vrstvou je hardvérová abstrakčná vrstva, ktorá pozostáva z viacerých modulov a poskytuje štadardné rozhrania, ktoré vystavujú schopnosti hardvéru zariadenia do vyššej úrovne aplikačného rámca Java API. Úlohou vrstvy, ktorá je označená ako Android Runtime je, že každá aplikácia beží vo svojom vlastnom procese a má vlastnú inštanciu Android Runtime. Tá vykonáva beh viacerých virtuálnych strojov s nízkou pamäťou pomocou DEX súborov, čo je formát bytekódu špeciálne navrhnutého pre Android.

Mnoho základných komponentov a služieb systému Android, ako už aj vyššie spomenuté, vyžadujú natívne knižnice napísané v jazyku C a C++ a samotný Android poskytuje aplikačné rozhranie, pre jednoduchší prístup z vyvýjaných aplikácii.

Java API Framework obsahuje základné stavebné bloky, písané v jazyku Java, ktoré potrebuje programátor pri vytváraní aplikácii. Existujú štyri rôzne typy komponentov aplikácie a to Aktivity, Služby, Príjmače a Poskytovatelia obsahu. Hlavne vďaka týmto blokom, môžme ľahko vytvárať prívetivé použivateľské rozhranie, pristupovať k zdrojom ako

napríklad grafika, či iné súbory, alebo spravovať samotné aktivity. Túto vrstvu si popíšeme detailnejšie v ďalších častiach.

Poslednou vrstvou sú **Systémové aplikácie**, kde ide o množinu základných aplikácii, ktoré sú dodávane s každým Androidom. Ide hlavne o aplikácie ako telefonovanie, vytváranie textových správ, kamera, kalendár apodobne.

Obr. 2.1: Platforma Android

2.2 Aktivity a ich životný cyklus

Aktivity sú zakladným stavebným blokom aplikácii postavených na platforme Android. Sú akýmsi vstupným bodom medzi užívateľovom a aplikáciou. Samotná aktivita poskytuje okno, kde aplikácia vykresľuje svoje užívateľské rozhranie, ktoré môže vyplniť celú obrazovku, môže byť menšie ako celá obrazovka, alebo dokonca môže sa objaviť vpopredí iného okna.

Trieda Activity je na rozdiel od iných programovacích paradigiem, kde sú aplikácie spúštané volaním metódy main(), iniciované systémom Android v inštancii Activity vyvolaním špecifických metód, ktoré odpovedajú konkrétnym fázam svojho životného cyklu.

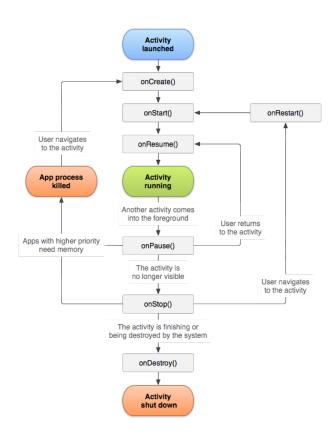
Pri interakcii užívateľa prechádzajú jednotlivé inštancie triedy Activity rôznymi stavmi. Týchto stavov je šesť a konkrétne sú to stavy Created, Started, Resumed, Paused, Stopped, Destroyed. Trieda Activity nám poskytuje niekoľko spätných volaní, ktoré dovoľujú aktivite vedieť, že sa nejako zmenil ich stav na základe ktorého, systém vytvára, zastavuje, obnovuje alebo ničí proces, v ktorom je daná aktivita umiestnená. Fázy životného cyklu a spätné volania, ktoré ich indikujú, si popíšeme nižšie a je ich možné tiež vyjadriť aj orientovaným grafom na obrázku 2.2.

Životný cyklus aktivity a jej spätné volania

- onCreate() volanie, ktoré musí byť implementované. Toto volanie je spustené pri prvom vytvorení danej aktivity. V tomto bode vstupuje aktivita do stavu *Created*. V tejto metóde by mala byť implementovaná základná logika, ktorá sa vykoná len raz počase celej životnosti aktivity. Metóda obsahuje parameter savedInstanceState typu Bundle, obsahujúci predtým uložený stav aktivity. Ak je aktivita vytváraná prvý krát, hodnota tohto parametru je null. Aktivita ale hneď po spustení tejto metódy prejde do stavu *Started* a systém rýchlo za sebou zavolá metódy onStart() a onResume().
- onStart() ak sa aktivita už nachádza v stave *Started*, systém vyvoláva toto spätné volanie. Metóda má na starosti to, že robí aktivitu viditeľnú pre používateľa a pripravuje ju na možnú interakciu. Na tomto mieste by sa mal inicializovať kód, ktorý udržuje použivateľské rozhranie, alebo registrovať príjmač BroadcastReceiver, ktorý sleduje zmeny, na základe ktorých sa potom mení používateľské rozhoranie. Po vykonaní tejto metódy aktivita prejde do ďalšieho stavu *Resumed* a volá metódu onResume().
- onResume() ak aktivita prejde do stavu Resumed, čo môže nastať buď prechodom zo stavu Started, alebo Paused, je vyvolaná táto metóda. V tomto stave aplikácia komunikuje s použivateľom a reaguje na jeho interakciu, čo môže byť vybranie rôznych prvkov aplikácie, klepnutím, či iným povoleným gestom na dispeleji hardvéru, na ktorom tento operačný systém beží. V tejto metóde by sa mali inicializovať komponenty, ktoré neskôr v metóde onPause() uvoľníme. Aktivita a s ňou celá aplikácia ostáva v tomto stave, až kým nenastane udalosť podobná prejdeniu užívateľa do inej aktivity, prijatia hovoru, či vypnutie obrazovky zariadenia, kedy daná aktivita stráca pozornosť. Ak dôjde k tejto udalosti, aktivita prejde do stavu Paused a vyvolá sa metóda onPause().
- onPause() systém zavolá túto metódu ako prvú indikáciu toho, že používateľ opúšta danú aktivitu. Nie vždy to znamená, že užívateľ aplikáciu zruší a musí dôjsť k volaniu metódy onDestroy(). V tomto momente sa aktivita nachádza v stave Paused a v tejto metóde by mali byť implementované veci ako zastavenie rôznych animácii, prehrávanie médií, alebo uvoľnenie rôznych komponent. Vykonanie tejto metódy však tiež neznačí prechod do iného stavu. V tomto stave aktivita ostáva, dokiaľ nedôjde znovu k obnoveniu aktivite, v tomto prípade sa stav zmení na Resumed a systém vráti uloženú inštanciu danej aktivity. Ak je aktivita úplne neviditeľná, stav aktivity sa zmení na Stopped a systém zavolá metódu onStop().
- onStop() ak je už aktivita neviditeľná pre používateľa, vstupuje do stavu Stopped.
   To sa môže stať napríklad vtedy, ak je spustená nová aktivita, ktorá pokrýva celú obrazovku. Tu by sa mali začať uvoľnovať zdroje, ktoré používateľ ďalej nepotrebuje.

Tiež by malo dôjsť k uvoľneniu príjmača BroadcastReceiver, ak bol zaregistrovaný v metóde onStart(). Aby sa predišlo pretečeniu pamäti je dôležité v tomto mieste uvoľniť všetky prostriedky, ktoré programátor použil, nakoľko je možné, že systém zabije proces bez toho, aby zavolal poslednú metódu, životného cyklu aktivity, metódu onDestroy(). Z tohto stavu môže byť aktivita vrátená k interakcii s používateľom a systém zavolá metódu onRestart() a prejde do stavu *Started*, alebo dôjde k ukončeniu aktivity a systém zavolá metódu onDestroy() a prejde do stavu *Destroyed*.

• onDestroy() - metóda, ktorá je volaná pred zničením aktivity. Je to posledná metóda, ktorú aktivita dostáva a v tomto momente ju systém vyvolá, pretože bola vyvolaná metóda finish(), alebo systém ničí proces obsahujúci túto aktivitu kvôli šetreniu zdrojov. Táto metóda môže byť volaná aj v prípade, že dôjde k zmene orientácie obrazovky no hneď na to, je volaná metóda onCreate(), aby sa obnovil proces a s ňou aj komponenty, ktoré obsahuje a došlo tak k prekresleniu obrazovky. Táto metóda uvoľnuje všetky zdroje, ktoré neboli uvoľnené skoršími volaniami ako je napríklad metóda onStop().

Obr. 2.2: Životný cyklus aktivity

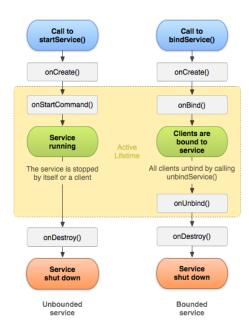
2.3 Služby (dlhotrvajúce operácie) v systéme Android.

Služba je komponenta aplikácie, ktorá má na starosti vykonávanie dlhodobých operácii na pozadí, bez užívateľského rozhrania. Službu môže spustiť iná komponenta, ako napríklad aplikácia, a táto služba beží na pozadí naďalej aj keď dôjde k prepnutiu na inú aplikáciu.

Služba môže z pozadia spracovávať sieťové transakcie, prehrávať hudbu, spracovávať vstupy/výstupy súborov, alebo komunikovať s poskytovateľom obsahu. Existujú 3 rôzne typy služieb:

- Foreground ide o službu, ktorá sa vykonáva na popredí a je teda viditeľná pre používateľa a sú indikované zobrazením notifkácie v status bare. Ako príklad si môžme uviesť prehrávanie hudby. Služby tohto typu pokračujú vo vykonávaní, aj keď používateľ nijako neinteraguje s aplikáciou.
- **Background** služba, ktorá vykonáva operáciu na pozadí a používateľ ju tak priamo nezaznamenáva. Ide napríklad o získavanie aktuálnej polohy užívateľa.
- Bound službu nazveme bound práve vtedy, ak sa k nej viaže nejaká komponenta (napríklad Aktivita), ktorá využíva volanie metódy bindService(). Táto služba ponúka rozhranie klient-server, ktorý umožňuje komponentám komunikovať so službou, posielať žiadosti, príjmať ich výsledky a komunikovať medzi procesmi. Služba beží len do doby, kým je k nej naviazaná iná komponenta, pri odviazaní sa služba zničí.

Ako môžme vidieť na obrázku 2.3, životný cyklus služieb je jednoduchší ako vyššie životný cyklus aktivít.

Obr. 2.3: Životný cyklus služieb

Samotný životný cyklus služby, jeho vytvorenie až zničenie, môže vzniknúť z týchto dvoch možností

- Spustenie služby pri tejto možnosti, je služba vytvorená, ak iná komponenta zavolá metódu startService(). Táto služba beží po dobu neurčitú a musí sa sama zastaviť vyvolaním metódy stopSelf(). Tiež ju môže môže zastaviť iná komponenta volaním metódy stopService(). V prípade, že je služba zastavená, systém ju zničí.
- Viazaná služba druhá možnosť je tá, že služba je vytvorená keď iná komponenta (klient) volá metódu bindService(). Klient potom komunikuje so službou

prostredníctvom rozhoranie IBinder. Klient môže uzavrieť toto spojenie volaním metódy unbindService(). Na túto službu sa môžu viazať viacerí klienti, a ak sa všetci odpoja, je služba zničená systémom. Táto služba sa nemusí byť zastavovaná sama sebou.

Tieto dve možnosti nie sú úplne oddelené a môžme sa naviazať aj na službu, ktorá bola spustená vyvolaním metódy startService(). Implementovaním týchto metód môžme potom sledovať dve vnorené cykly životného cyklu služby. Prvý cyklus, ktorý môžeme pozorovať na obrázku 2.3 vľavo, sa sústreďuje na čas, medzi volaniami metód onCreate(), kde môže služba podobne ako aktivita inicializovať rôzne komponenty, alebo vytvárať nové vlákna, a metódou onDestroy(), kde dôjde k uvoľneniu všetkých použitých zdrojov. Druhý cyklus môžme vidieť na rovnakom obrázku vpravo, kde aktívna životnosť služby začína volaním metódy onStartCommand(), alebo onBind(). Každá metóda je potom spracovávaná v zmysle Intentu, ktorý bol predávaný ako parameter metódam startService(), alebo bindService(). Ak je služba spustená, jej aktívna životnosť sa končí súčasne s ukončením celej životnosti a ak je služba viazaná, tak aktívna životnosť končí návratom z metódy onUnbind().

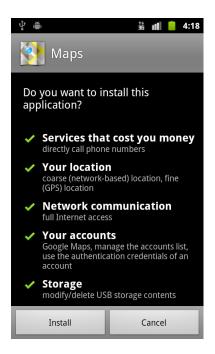
2.4 Zabezpečenie

Systém Android obsahuje prvotriedne bezpečnostné funkcie a spolupracuje s vývojarmi a implementátormi zariadení, aby udržali platformu Andorid a celý ekosystém bezpečný. Robustný a bezpečnostný model je nevyhnutný na to, aby bol zabezpečený silný, energický ekosystém pre aplikácie a zariadenia postavené na tejto platforme. Výsledkom toho je aj to, že celý životný cyklus vývoja Androidu podlieha prísnemu bezpečnostnému programu. Systém Android je navrhnutý tak, aby chránil dôvernosť, integritu a dostupnosť používateľov, dát, aplikácii, zariadenia a siete.

Android bol navrhnutý s viacvrstvovou bezpečnosťou, ktorá je dostatočne flexibilná na to, aby podporovala otvorenú platformu, akou je Android a zároveň chránila všetkých používateľov. Android ponúka programátorom aplikácii pomoc pri riešení bezpečnostných otázok a to vydávaním stabilnej platformy. Tiež existuje tím, ktorý sa o bezpečnosť stará a kontroluje aplikácie a ich potencionálne zraniteľné miesta a navrhuje programátorom spôsoby, ako tieto problémy riešiť. Systém Android nezabúda ani na používateľov a dovoľuje im chrániť svoje súkromie tým, že im zobrazuje oprávnenia, ktoré môže daná aplikácia vykonávať (obrázok 2.4), a ak sa používateľovi nepáčí, môže oprávnenie zakázať.

Android beží na širokej škále hardvérových konfigurácii a hoci je procesorovo-agnostický (beží na rôznych procesoroch rovnako), využíva výhody určitých hardverových bezpečnostných funkcií, ako je napríklad ARM eXecute-Never¹. Samotný operačný systém Android je postavený na jadre linuxu. Všetky prostriedky zariadenia, ako sú napríklad funkcie fotoaparátu, údaje GPS, telefónne funkcie, sú prístupné cez operačný systém. Aplikácie určené pre platformu Android sú najčastejšie písané v programovacom jazyku Java a bežia v Android runtime (ART). Aplikácie bežia v rámci bezpečnostného prostredia, ktorý je obsiahnutý v rámci aplikačného sandboxu. Aplikácie tak získavajú osobitnú časť súborového systému, v ktorom môžu zapisovať súkromné údaje, vrátane databáz a nespracovaných súborov.

 $^{^{1}} http://infocenter.arm.com/help/index.jsp?topic=/com.arm.doc.ddi0360f/CACHFICI.html.pdf.arm.doc.ddi0360f/CACHFICI.h$

Obr. 2.4: Príklad oprávnení, ktoré aplikácia požaduje

Zabezpečenie na úrovni jadra

Základom pre mobilné počítačové prostredie je jadro linuxu s operačným systémom Android s niekoľkými kľúčovými bezpečnostnými funkciami, ktorými sú užívateľsky založený model oprávnení, izolovanie procesov, rozšírený mechanizmus pre bezpečnú medziprocesorovú komunikáciu a schopnosť odstrániť nepotrebné a potenciálne neisté časti jadra. Základným bezpečnostným cieľom jadra linuxu je navzájom izolovať medzi sebou zdroje používateľov. Linux tak zabraňuje používateľovi A čítať súbory používateľa B, zabezpečuje, aby používateľ A nevyčerpal pamäť používateľa B, zabezpečuje, aby používateľa B (napríklad GPS, Bluetooth).

Aplikačný sandbox

Systém Android priraďuje každej aplikácii jedinečné používateľské ID (UID) a spúšta ho ako samostatný proces. Tento prístup sa líši od ostatných operačných systémov, kde sa používajú viaceré aplikácie s rovnakými oprávneniami používateľa. Jadro vynucuje bezpečnosť medzi aplikáciami a systémom na úrovni procesov prostredníctvom štandardných vlastností linuxu, ako sú identifikátory používateľov a skupín, ktoré sú priradené aplikáciam. Ak sa napríklad aplikácia A pokúsi urobiť niečo škodlivé, ako je čítanie údajov aplikácie B, operačný systém to chráni, pretože aplikácia A nemá príslušné používateľské privilégia. Sandbox je teda jednoduchý, kontrolovateľný a založený na oddeľovaní procesov a oprávnení v štýle UNIX-u.

Vďaka tomu že je aplikačný sandbox v jadre, sa tento bezpečnostný model rozširuje aj na natívny kód a aplikácie operačného systému. Všetok softvér, ktorý beží nad jadrom, ako sú knižnice operačného systému, alebo aplikácie, bežia v aplikačnom sandboxe. V systéme Android neexistujú žiadne obmedzenia, ako písať aplikáciu, tak aby bola docieľená potrebná bezpečnosť a v tomto ohľade je natívny kód rovnako bezpečný ako aj interpretovaný kód.

Aby sa predošlo tomu, že dôjde k poškodeniu pamäte v jednej aplikácii a neohrozilo to ostatné aplikácie a bezpečnosť zariadenia, bežia aplikácie v aplikačnom sandboxe na úrovni operačného systému. Takto chyba v pamäti umožní ľubovoľné spustenie kódu len v kontexte konkétnej aplikácie s povoleniami, ktoré vytvoril operačný systém. Treba však podotknúť, že tak ako všetky bezpečnostné funkcie, ani aplikačný sandbox nie je nezlomný.

Kryptografia

Pre aplikácie Android tiež poskytuje sadu kryptografických API. Patria k nim implementácie štandardných a bežne používaných kryptografických primitív, ako sú AES, RSA, DSA, SHA. Rozhrania API sa však používajú aj na protokoly vyššej úrovne ako sú protokoly SSL a HTTPS. Vo verzii Android 4.0 bola predstavená trieda KeyChain, ktorá umožňuje aplikáciam používať úložisko systémových poverení pre súkromné kľúče a reťazce certifikátov.

Konfigurácia zabezpečenia siete

Táto funkcia umožňuje aplikáciam prispôsobiť nastavenia zabezpečenia siete v bezpečnom deklaratívnom konfiguračnom súbore bez úpravy kódu aplikácie. Tieto nastavenia je možné nakonfigurovať pre konkrétne domény a pre konkrétnu aplikáciu. Kľúčové funkcie:

- Vlastné nastavenie dôvernosti dochádza k modifikácii certifikačných autorít, ktoré aplikácia považuje za dôveryhodné. Napríklad dôvera konkrétnym certifikátom s vlastným podpisom, alebo obmedzenie súboru verejných certifikačných autorít, ktorým aplikácia verí.
- **Prepisy len pri ladení** pre ladiace účely, kedy sa neohrozuje základňa používateľov, ktorí aplikáciu už použivajú.
- **Obmedzenie návštevnosti** chránenie aplikácie pred pripojeniami pomocou nešifrovaného HTTP protokolu namiesto protokolu HTTPS
- Pripojenie certifikátu obmedzenie, aby aplikácia dôverovala len k pripojeným certifikátom.

2.5 Prístup k zdrojom

Okrem vyšie spomenutého nám operačný systém Android ponúka tiež možnosti pristupovať k zdrojom zariadenia. Týmito zdrojmi sú úložisko súborov, poloha zariadenia (známa ako GPS), kamera, senzory a rôzne ďalšie prvky konektivity, ktoré nám dovoľujú spájať sa s inými zariadeniami a patria medzi nich napríklad technológia Bluetooth, NFC, USB.

Úložište súborov

Android ponúka niekoľko možností ako je možné ukladať údaje aplikácii. Ich použitie sa líši od veľkosti, či viditeľnosti pre ostatné aplikácie. Poďme si bližšie popísať aké možnosti nám systém ponúka:

Interné úložisko súborov - v predvolenom nastavení sú súbory uložené do interného ukladacieho priestoru a k týmto súborom nemôžu pristupovať ostatné aplikácie.
 Pri odinštalovaní aplikácie sú súbory nachádzajúce sa v tomto úložisku odstránené.

Android nám tiež ponúka možnosť uchovávať niektoré údaje len dočasne, k čomu slúži špeciálny adresár vyrovnávacej pamäte, ktorý má každá aplikácia, avšak pri zaplnení interného úložiska nám tieto súbory systém zmaže. Pri odstránení sa tieto súbory taktiež odstránia.

- Externé úložisko súborov tento úložný priestor je nazvaný externým, pretože prístup k nemu nie je zaručený. Používatelia môžu tento priestor pripojiť k počítaču ako externé pamäťové zariadenie a môže byť aj fyzicky odstrániteľné (SD karta). Súbory uložené na externom úložisku sú čitateľné pre všetkých používateľov a môžu byť modifikované. Toto úložisko by malo slúžiť na ukladanie použivateľských údajov, ktoré by mali byť prístupné iným aplikáciam a mali by ostať uložené aj v prípade, že užívateľ aplikáciu odinštaluje. Súbory je možné ukladať aj do adresáru špecifického pre danú aplikáciu, najmä ak ide o veľké dáta a tieto údaje sa pri odinštalovaní aplikácie odstránia.
- Zdieľané preferencie toto riešenie je vhodné, ak nie je potrebné ukladať množstvo informácií a nevyžaduje sa ani žiadna štruktúra. Ide vlastne o ukladanie primitívnych dát vo formáte kľúč-hodnota. Pre zjednodušenie práce s týmito primitívami existuje rozhranie SharedPreferences, ktoré uľahčuje ukladanie týchto typov. Toto rozhranie ukladá páry kľúč-hodnota do súborov XML, ktoré pretrvávajú v reláciach použivateľov, aj keď je aplikácia zabitá. Úložište je vhodné pre ukladanie jednoduchých dátovych typov a údajov, ako je napríklad uloženie najvyššieho skóre užívateľa.
- Databázy Android poskytuje plnú podporu SQLite databázam. Pri vytváraní databázy, je databáza prístupna len aplikácii, ktorá ju vytvorila a je vhodná pre ukladanie štrukturovaných údajov.

Prístup k poloha zariadenia

Jednou z jedinečných funkcií mobilných aplikácii je informovanosť o polohe. Používatelia mobilných zariadení si so sebou berú svoje zariadenia a pridávanie informácii o lokalite do aplikácie ponúka používateľom viac kontextuálny zážitok. Rozhranie pre poskytovanie lokality umožňujú do aplikácie pridávať informáciu o polohe pomocou automatického sledovania polohy, geofencingu a rozpoznávaniu činností.

Snímače

Väčšina zariadení so systémom Android má vstavané snímače, ktoré merajú pohyb, orientáciu a rôzne podmienky prostredia. Tieto snímače sú schopné poskytovať hrubé dáta s vysokou presnosťou. Sú užitočné pri polohovaní trojrozmerného zariadenia, alebo pri sledovaní zmien okolitého prostredia. Niektoré snímače sú hardvérové, iné zas softvérovo založené. Android podporuje tri široké kategórie senzorov:

- Snímače pohybu snímače, ktoré merajú zrýchlenie a silu otáčania pozdĺž troch osí. Táto kategória záhrňa senzory ako akcelometre, gravitačné senzory, gyroskopy a rotačné vektorové snímače.
- Snímače prostredia tieto snímače merajú rôzne enviromentálne parametre, ako je teplota, tlak okolitého vzduchu, osvedlenie a vlhkosť. Do tejto kategórie spadajú barometre, fotometre a teplomery.

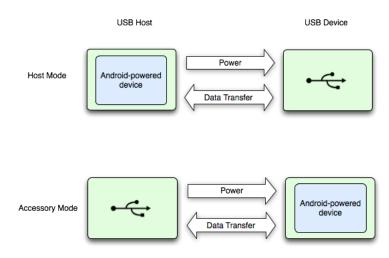
• **Snímače polohy** - merajú fyzickú polohu zariadenia. Tu patria senzory orientácie a magnometre.

Prvky konektivity

Podpora technológie **Bluetooth** nie je výnimkou ani u tohto operačného systému. Táto technológia umožňuje zariadeniam bezdrôtovo vymienať dáta s inými Bluetooth zariadeniami. Android ponúka aplikačný rámec pre prácu s Bluetooth funkciami. Prosterdníctvom tohto rámcu môžu aplikácie vykonávať skenovanie ďalších Bluetooth zariadení, pripojenie sa k iným zariadeniam prosterdníctvom vyhľadávania služby, preniesť údaje do a z iných zariadení.

Ďalšiou podporovanou je služba **Near Field Communication** skôr známa pod skratkou NFC. Služba umožňuje zdielať malé dáta medzi štítkami NFC a zariadením, ktoré túto technológiu podporuje, alebo medzi dvoma takými to zariadeniami. Existujú jednoduché štítky, ktoré ponúkajú len sématické čítanie a písanie a niekedy umožňujú len čítanie karty. Na druhej strane existujú aj zložité štítky, ktoré ponúkajú rôzne matematické operácie a obsahujú kryptografický hardvér, na overovanie prístupu.

Android podporuje aj rôzne periférie **USB** a to pomocou dvoch režimov a to USB príslušenstvo (USB accessory) a USB hostiteľ (USB host), ktoré sú znázornené aj na obrázku 2.5. V prvom menovaniom funguje externý USB hardvér ako hostiteľ a ako príklad si môžeme uviesť dokovaciu stanicu. V hostiteľskom režime funguje zariadenie ako hostiteľ a medzi príklady patria napríklad digitálne kamery.

Obr. 2.5: USB režimy

Použité technológie

V tejto kapitole si predstavíme technológie, ktoré boli pri vypracovávaní tejto práce použité. Najskôr si povieme, čo je to serializácia a ako funguje a následne si predstavíme reflexiu, kde pôjdeme viac do hĺbky. Rozoberieme si, čo reflexia je, aké mechanizmy používa a predstavíme si aj niektoré metódy, ktoré budú v tomto projekte používané. Ďalej si povieme niečo o Wi-Fi Peer-to-Peer, čo je technológia, vďaka ktorej dokážu zariadenia medzi sebou komunikovať v prípade, že sú pripojené na rovnakú Wi-Fi sieť a táto technológia bude použitá pri posielaní si súborov medzi sebou.

3.1 Serializácia

Ako uvádza [3] serializácia objektov v jazyku Java dovoľuje previesť každú inštanciu triedy implementujúcu rozhranie Serializable, alebo Externalizable na sekvenciu bajtov (serializácia), ktorá môže byť neskôr použitá pre úplnú rekonštrukciu stavov pôvodného objektu (deserializácia). Objekty ktoré sú prevádzané do tejto sekvencie často tvoria vzťah s inými objektami, a tak ak je objekt uložený, uložia sa aj všetky objekty, ktoré su z tohto objektu prístupné, aby nedošlo k poškodeniu vzťahov medzi týmito objektami. Serializované objekty je možné prenášať cez počítačovú sieť, alebo medzi zariadeniami. [TODO: Vysvetliť na príklade?]

3.2 Reflexia

Ako hovorí [2] reflexia je schopnosť bežiaceho programu preskúmať sám seba jeho softvérové prostredie a zmeniť svoje správanie. Aby program mohol vykonať toto sebaskúmanie, musí poznať svoju reprezentáciu. Tieto informácie nazývamé metadáta. V objektovo orientovanom svete sú metadáta organizované do objektov nazývaných metaobjekty a samotná kontrola metaobjektov počas behu sa nazýva introspekcia. Vo všeobecnosti existujú tri techniky reflexie, pomocou ktorých môžme ľahko zmeniť správanie a to priama modifikácia metaobjektu, operácie na používanie metadát (napríklad dynamické vyvolanie metód) a intercession, kde ide o reflexnú schopnosť, ktorá mení správanie programu tým, že priamo ovládne toto správanie.

Podľa [4] sa jedná o pokročilú vlastnosť jazyka, ktorá umožňuje vykonávať operácie, ktoré by inak nebolo možné vykonávať, napríklad umožňuje obísť zapúzdrenie (sprístupňuje

privátnych členov). To však znamená riziko narušenia správneho behu programu a aj vďaka tomu, by mala byť reflexia používaná čo najmenej a ľuďmi s dostatočnými znalosťami. Veľkou výhodou, ktorú nám reflexia umožňuje, je tá, že aplikácie sa ľahšie prispôsobujú meniacim sa požiadavkam.

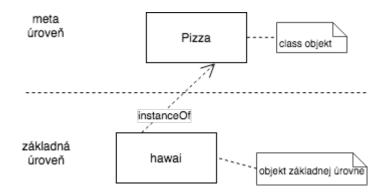
Samotnú reflexiu a introspeckiu si môžme predstaviť tak, že sa na seba pozeráme do zrkadla. Zrkadlo nám poskytuje reprezentáciu samého seba, náš odraz, ktorý môžme skúmať. Skúmanie samého seba v zrkadle nám poskytuje dôležité informácie o tom, čo máme oblečené, či nie sme špinavý, a tiež nám zrkadlo povie niečo o našom správaní. Napríklad či úsmev vyzerá úprimne, alebo či nejaké gesto nevyzerá príliš prehnane. To nám môže pomôcť pre pochopenie toho, ako prispôsobovať svoje správanie aby sme spravili čo najlepší dojem na iných ľudí. Podobne musí pri introspekcii program poznať vlastnú reprezentáciu, ktorá je najdôležitejším štrukturálnym prvkom reflexného systému. Skúmaním vlastnej reprezentácie dokáže program získať správne informácie o svojej štruktúre a správne sa rozhodovať pri vykonávaní dôležitých rozhodnutí.

```
public static void setObjectColor( Object object, Color color ) {
   Class cls = object.getClass();
   Method method = cls.getMethod( "setColor", new Class[] {Color.class} );
   method.invoke( obj, new Object[] {color} );
}
```

Výpis 3.1: Použitie reflexie - pseudokód

Vo výpise 3.1 je znázornené využitie reflexie. Predstavme si nasledujúci problem, ktorý nám vznikol pri implementácii používateľského prostredia, kedy sú použité rôzne štandartné vizuálne komponenty jazyku Java (produkty tretej strany) a tieto komponenty sú integrované do aplikácie. Každá komponenta poskytuje metódu setColor, ktorá ako parameter očakáva typ java.awt.Color . Problém je v tom, že hierarchia je nastavená tak, že jediná spoločná základná trieda je java.lang.Object a tieto komponenty nemôžu odkazovať pomocou typu, ktorý podporuje túto metódu. Metóda setObjectColor pomocou reflexie vyžaduje triedu objektu, ktorý bol poslaný v parametroch metódy a následne v triede hľadá metódu setColor, ktorá ako parameter vyžaduje typ Color. Obe tieto volania sú istou formou introspekcie, ktoré umožňujú aby sa program preskúmal. Posledný riadok volá výslednú metódu objektu a predáva jej parameter typu Color - toto volanie možno označiť ako dynamické vyvolanie, čo je vlastnosť reflexie, ktorá umožňuje programu vyvolať metódu objektu v dobe behu, bez určenia metódy v čase kompilácie. Toto riešenie zistí, ktorá metóda setColor je k dispozícii počas behu programu pomocou introspekcie a vyvolá metódu, ktorá sa práve vyžaduje. V tomto výpise sa tiež používajú inštancie Class a Method na vyhľadanie odpovedajúcej metódy, a tieto objekty sú súčasťou vlastnej reprezentácie Javy. Tieto objekty nazývame metaobjekty a uchovávajú informácie o programe.

Pre lepšie pochopenie metaobjektov uvažujme príklad 3.1. Na dosiahnutie hlavného účelu programu hovoríme o objektoch na základnej úrovni, čo je na obrázku objekt hawai, ktorý je inštanciou objektu Pizza a s týmito objektami pracujeme pri vývoji. Objekt Pizza je zasa objekt(metaobjekt) na meta úrovni. Metaobjekty sú pri reflexii výhodou a poskytujú všetky informácie, ktoré su potrebné, a často poskytujú aj spôsoby na zmenu štruktúry programu, jeho správania alebo údajov.

Obr. 3.1: Základna a meta úroveň v reflexii

Vyhľadávanie metódy počas behu programu

Mohli sme si všimnúť, že v metóde 3.1, ktorá je uvedená ako príklad, má v parametroch object, ktorý je typu java.lang.Object a túto triedu dedí každá trieda v Jave. Táto trieda obsahuje metódu getClass, ktorá je často používaná pri začatí reflexného programovania, nakoľko mnohé reflexívne úlohy vyžadujú objekty, ktoré reprezentujú triedy. Metóda vracia inštanciu java.lang.Class a tieto inštancie sú metaobjektami, ktoré Java používa na reprezentáciu tried, ktoré tvoria program. Tieto objekty sú najdôležetejším druhom metaobjektov, pretože všetky Java programy sa skladajú z týchto tried.

Class objekty nám poskytujú programovacie metadáta o fieldoch triedy, konštruktoroch, metódach a vnorených triedach. Poskytujú aj informácie o hierarchii dedičnosti a poskytujú prístup k reflexívnym vlastnostniam.

Trieda Class nám poskytuje tieto metódy¹ na skúmanie metód:

- Method getDeclaredMethod(String name, Class[] parameterTypes) vracia objekt Method, ktorý reflektuje zadanú deklarovanú metódu triedy, alebo rozhrania reprezentovaného týmto Class objektom.
- Method[] getDeclaredMethods() vracia pole objektov Method, ktoré reflektuje všetky metódy deklarované triedou, alebo rozhranie reprezentované týmto Class objektom.
- Method getMethod(String name, Class[] parameterTypes) vracia objekt Method, ktorý reflektuje zadanú metódu, ktorá je verejná, alebo rozhoranie reprezentované týmto objektom Class.
- Method[] getMethods() vracia pole objektov Method, ktoré reflektuje všetky verejné metódy, alebo rozhranie reprezentované týmto Class objektom, vrátané tých, ktoré deklaruje trieda, alebo rozhranie a tiež tie, ktoré boli zdedené z rodičovských tried, alebo rodičovských rozhraní.

Trieda Method a dynamické vyvolanie

Táto trieda sa nachádza v balíčku java.lang.reflect a je to trieda metaobjektov, ktorá reprezentuje metódy. Každý objekt tejto triedy poskytuje informácie o metóde, jej návra-

 $^{^{1} \}rm https://docs.oracle.com/javase/7/docs/api/java/lang/Class.html$

 $^{^2}$ Zoznam všetkých metód: https://docs.oracle.com/javase/7/docs/api/java/lang/reflect/Method.html

tovom type, názvu, typy parametrov, typ výnimky prípadne anotáciu. Objekt Method nam taktiež umožňuje zavolať metódu, ktorú predstavuje. Metódy, ktoré okrem iných táto trieda obsahuje²:

- Annotation[] getDeclaredAnnotations() vracia všetky anotácie, ktoré sú priamo prítomné v tomto prvku.
- Class getDeclaringClass() vracia objekt Classs reprezentujúci triedu, alebo rozhranie, ktoré deklaruje metódu reprezentovanú týmto Method objetkom.
- Class[] getExceptionTypes() vracia pole objektov Class, ktoré reprezentujú typy výnimiek, ktoré boli deklarované na zahodenie.
- int getModifiers() vracia modifikátory jazyku Java pre metódu reprezentovanú objektom Method v podobe celého čísla.
- String getName() vracia názov metódy ako refazec.
- Class[] getParameterTypes() vráti pole objektov Class, ktoré reprezentujú formálne typy parametrov, v poradí ako su deklarované.
- Class getReturnType() vráti objekt Class, ktorý reprezentuje formálny návratový typ metódy.
- Object invoke(Object obj, Object[] args) vyvolá metódu reprezentovanú objektom Method na zadanom objekte s určenými parametrami.

Dynamické vyvolanie umožňuje programu zavolať metódu na objekt počas behu programu, bez určenia metódy v čase kompilácie. Prvý parameter metódy invoke je cieľ volania metódy, alebo objekt, ktorý túto metódu vyvolá. Druhým parametrom na vyvolanie je pole typu Object, ktorý metóda invoke predá dynamicky vyvolanej metóde ako jej aktúalne parametre.

3.3 Django a REST API

[TODO: Popísať Django, čo to je, prečo bol využitý, atď. + REST API k tomu.]

3.4 Firebase Cloud Messaging

[TODO: Čo je firebase, čo je cloud messaging, prečo je vhodné ho použit]

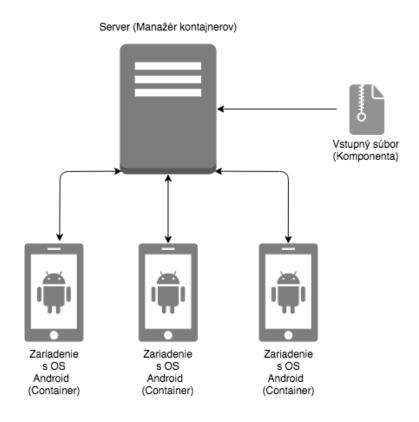
Existujúce riešenia

[TODO: čo to je, existujúce riešenia]

Návrh aplikácie

Cieľom tejto práce je navrhnúť kontajner pre komponenty bežiacej na operačnom systéme Android, to je rozhoranie komponenta-kontajner, spôsob prevádzky a distribúcie komponentov, ich životný cyklus a možnosť tvorby adaptérov pre iné typy komponentov. V tejto kapitole je uvedený návrh architektúry aplikácie, akým spôsom komponenta komunikuje s kontajnermi, možnosti a spôsob distribúcie komponentov a ich životný cyklus. Ďalej si ukážeme návrh pre tvorbu iných komponentov, aby bol užívateľ schopný implementovať vlastnú komponentu a distribuovať ho do kontajneru, kde bude spracovávaný.

5.1 Návrh architektúry aplikácie

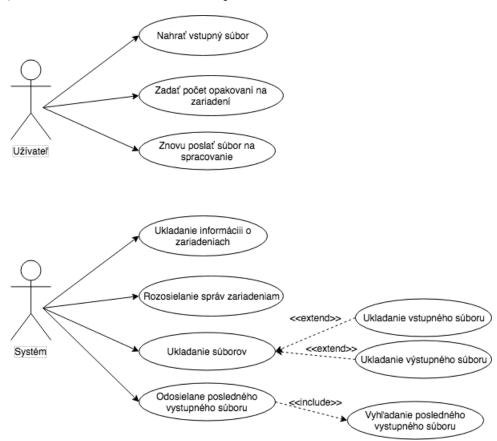

Obr. 5.1: Návrh architektúry aplikácie

Ako je zobrazené na obrázku 5.1 vstupom aplikácie je server, ktorý sa správa ako manažér kontajnerov. Na server je nahraná komponenta, ktorá má byť rozdistribuovaná na kontajnery. Zariadenie obsahujúce kontajner sa pri inštaláci zaregistruje na manažérovi, ktorý si túto informáciu uloží. Po nahratí komponenty, manažér odošle zaregistrovaným zariadeniam správu, s obsahom súboru, ktorý je potrebné spracovať. Kontajer po prijatí správy, správu spracuje a začne spustí svoj životný cyklus.

5.2 Návrh serverovej časti aplikácie

Hlavnou úlohou server je ukladanie súborov a posielane požiadaviek na ich spracovanie., no tiež bude server využívaný na registráciu zariadení, ktoré budú čakať na prijatie požiadavku. Ako je možné vidieť na obrázku 5.2, v tomto systéme sú zahrnuté dve role a to užívateľ a samotný systém. Užívateľ zaháji prácu serveru tým, že nahrá vstupný súbor, ktorý ma byť spracovávaný registrovanými zariadeniami. Následne môže zadať voliteľný počet opakovaní, ktoré majú byť vykonané na zariadení a to z toho dôvodu, že pri spracovávaní môže dôjsť k prerušeniu, čo sa počíta ako jedno opakovanie. Ak dôjde k registrácii nových zariadení, alebo dôjde k ukončeniu spracovávania na strane zariadení, a tým aj k nahraniu výstupného súboru, môže užívateľ odoslať súbor na spracovávanie znovu.

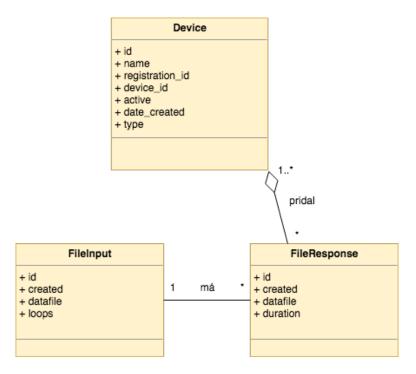
Obr. 5.2: Diagram prípadu užitia serverovej časti aplikácie

Samotný systém zabezpečuje ukladanie informácii o dostupných zariadeniach, dokáže im rozosielať správy na spracovávanie, ukladať súborov, či už vstupných, alebo výstupných a odosielanie spracovaného výstupného súboru, ktorý bol na server nahraný ako posledný.

Vykonávanie všetkých týchto operácii bude navrhnuté pomocou REST rozhrania, pomocou ktorého budú zariadenia so serverom komunikovať. Všetky dôležité vlastnosti budú uložené v databáze, ktoré sú znázornené doménovým modelom na obrázku 5.3.

Doménový model

Trieda Device obsahuje atribúty, potrebné k identifikácii zariadenia, ktoré je pripojené, jeho názov, unikátne registračné číslo, výrobné číslo, činnosť(aktívny/neaktívny), dátum registrácie a typ. Táto trieda agreguje triedu FileResponse, ktorú pridáva do databázy a týchto súborov môže byť viacero. Trieda FileResponse obsahuje identifikačné číslo, dátum vytvorenia, súbor a čas, ktoré zariadenie vykonalo spracovávanim súboru. Trieda FileInput môže mať viacero výstupov vo forme FileResponse a obsahuje id, dátum vytvorenia, súbor a počet opakovaní.

Obr. 5.3: Doménovy model serverovej časti aplikácie

REST API

Systém poskytuje REST API pre jednoduchú správu a distribúciu súborov medzi zariadeniami, bez autentizácie užívateľa. Pre všetky operácie potrebné na získanie registrovaných zariadení, registráciu zariadenia, získanie detailu zariadenia, či vymazanie zariadenia definuje server tieto REST volania:

- GET /device zobrazenie všetkých registrovaných zariadení
- POST /device registrácia nového zariadenia, vo formáte JSON sa očakáva názov zariadenia, unikátne identifikačné číslo, identifikačné číslo zariadenia, činnosť a typ operačného systému

- GET /device/{registration_id} získanie detailu zariadenia, kde {registration_id} je unikátne identifikačné číslo
- DELETE /device/{registration_id} vymazanie zariadenia, kde {registration_id} je unikátne identifikačné číslo
- GET /send-message zaslanie správy zariadeniam

Ďalšou skupinou operácii, ktorých úlohou je práca so vstupným súborom, či už ide o získanie všetkych vstupných súborov, detial vstupného súboru, jeho vytvorenie a mazanie, odoslanie správy všetkým čakajúcim zariadeniam, a opätovné posielanie súboru na spracovanie. Pre tieto operácie sú definované tieto REST volania:

- GET /file-input zobrazenie všetkých vstupných súborov
- POST /file-input nahrávanie vstupného súboru, vo forme formData, kde sa očakáva súbor a číslo udávajúce počet opakovaní na jednom zariadení
- GET /file-input/{id} získanie detailu vstupného súboru, kde {id} je identifikačné číslo súboru
- DELETE /device/{id} vymazanie vstupného súboru, kde {id} je identifikačné číslo súboru
- POST /send-all-device/{id} opätovné zaslanie vstupného súboru, kde {id} udáva identifikačné číslo súboru

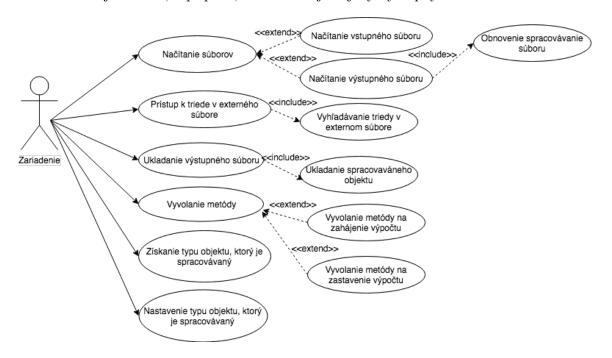
Poslednou skupinou operácií slúži na prácu s výstupným súborom. Tieto operácie nám poskytujú zoznam všetkých nahraných výstupných súborov, jednotlivé detaily súborov, vytvorenie súboru, alebo jeho vymazávanie. Operácie sú definované následovne:

- GET /file-response zobrazenie všetkých výstupných súborov
- POST /file-response nahrávanie výstupného súboru, vo forme formData, kde sa očakáva súbor, identifikačné číslo zariadenia, názov vstupého súboru a nepovinný údaj, čas spracovávania na zariadení
- GET /file-response/{id} získanie detailu výstupného súboru, kde {id} je identifikačné číslo súboru
- DELETE /file-response/{id} vymazanie výstupného súboru, kde {id} je identifikačné číslo súboru
- POST /get-last-result získanie posledného nahraného súboru, kde sa očakáva názov vstupného súboru vo formáte JSON

5.3 Návrh kontajneru

Navrhovaný kontajner je komplexnejší ako vyššie spomínaný server a má na starosti viacero úloh, medzi ktoré patria preskumávanie vstupného súboru pomocou reflexie, načítavanie a ukladanie súborov. Komplexný výpis operácii je zobrazený v diagrame prípadov užitia 5.4. Tento diagram obsahuje jednu rolu a to zariadenie, ktoré tieto operácie môže vykonávať.

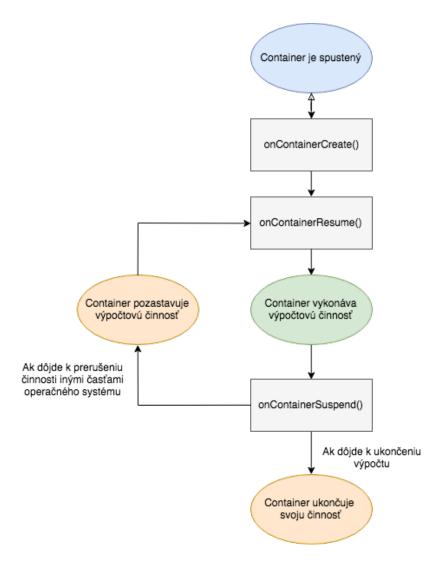
Vstupnou operáciou kontajneru bude načítanie súborov, kde kontajner bude vyhľadávať súbory, ktoré budu potrebné pri vykonávaní reflexie. Najprv sa pokúsi načítať vstupný súbor z vlastného súborového systému a následne otestuje, či existuje výstupný súbor, obsahujúci už nejaké serializované objekty a v tomto prípade vyvolá obnovenie spracovávania vstupného súboru. Na ďalšiu prácu s reflexiou je potrebné pristúpiť k triede vo vstupnom súbore, čo zahrňuje aj samotné vyhľadávanie v tomto súbore. Následne môže dôjsť k vyvolaniu metód v tejto triede a to buď k zahájeniu výpočtu, alebo pozastaveniu výpočtu. Ďalej je potrebné aby kontajner dokázal získať zo vstupného súboru typ objektu, ktorý bude serializovaný a následne ho aj nastaviť, v prípade, že už existuje nejaký výstupný súbor.

Obr. 5.4: Diagram prípadu užitia kontajneru

Návrh životného cyklu kontajneru

Samotný životný cyklus kontajneru by nemal byť závislý od iných komponentov operačného systému Android, ako je napríklad Activity, alebo Service, ktoré majú vlastný životný cyklus. Programátor by mal mať možnosť ovplyvňovať stav kontajneru samostatne a implementovať ho podľa vlastného uváženia. Životný cyklus kontajnera začína v momente, kedy je vytvorená jeho nová inštancia. Ďalej musí programátor vyvolať operáciu onContainerCreate(), kedy dôjde k inicializácii potrebných objektov, s ktorými kontajner pracuje. Po počiatočnej inicializácii, môže programátor zahájiť výpočtovú činnosť kontajneru zavolaním operácie onContainerResume(). V prípade, že by programátor chcel reagovať na vstup užívateľa a zbytočne nezaťažovať výpočetné prostriedky hostiteľa kontajneru, môže zavolať operáciu onContainerSuspend(), kedy dôjde k uloženiu momentalného stavu objektu, nad ktorým prebieha výpočet. Ak dôjde k opätovnému uvoľneniu výpočetných prostredkov, programátor môže znovu vyvolať operáciu onContainerResume(), ktorá zabezpečí načítanie stavu objektu, kedy došlo k prerušeniu. Ak dôjde k ukončeniu výpočtu, životný cyklus končí. Stavy, ktoré kontajner môže nadobudnúť sú uvedené na obrázku 5.5.

Obr. 5.5: Životný cyklus kontajneru

Diagram tried

Samostatný návrh kontajneru je možné najlepšie vyjadriť diagramom tried. Tento diagram nám zobrazuje všetky triedy, ktoré sú potrebné pre implementáciu kontajneru, ako aj ich atribúty, metódy a vzťahy medzi jednotlivýmim triedami. Diagram tried, na obrázku 5.6, obsahuje rozhranie IAndroidContainer, v ktorom je obsiahnuté správanie kontajneru. Toto správanie by mala trieda, ktorá ho implementuje, v našom prípade AndroidContainer vykonávať.

Trieda AndroidContainer obsahuje tieto atribúty:

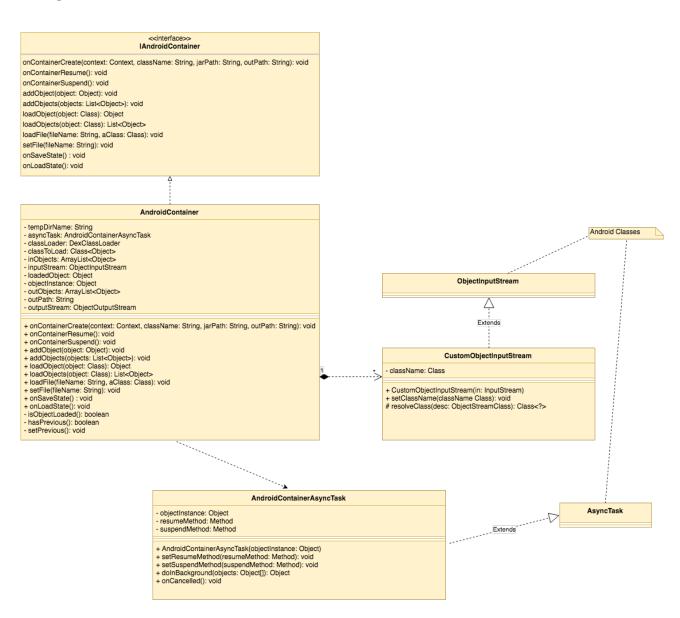
- tempDir: String udáva názov dočasného optimalizovaného adresára, ktorý sa používa pri vytváraní objektu triedy DexClassLoader avšak od API verzie 26 je zastaralá a nepoužíva sa.
- asyncTask: AndroidContainerAsyncTask atribút, ktorý drží referenciu na objekt triedy AndroidContainerAsyncTask, ktorá bude popísana nižšie.

- classLoader: DexClassLoader atribút potrebný pre prácu s reflexiou v systéme Android
- classToLoad: Class<Object> trieda, ktorá ma byť pomocou reflexie načítaná
- inObjects: ArrayList<Object> zoznam objektov, ktoré sú načítané z výstupného súboru
- inputStream: ObjectInputStream vstupný tok, slúžiaci na čítanie objektov z výstupného súboru
- loadedObject: Object serializovaný objekt, ktorý je definovaný v preskúmavanom vstupnom súbore
- objectInstance: Object inštancia triedy, ktorá je preskúmavaná pomocou reflexie
- outObjects: ArrayList<Object> zoznam objektov, ktoré budú zapísané do výstupného súboru
- outPath: String cesta k výstupnému súboru
- outputStream: ObjectOutputStream výstupný tok, slúžiaci na zápis do výstupného súboru

Ďalej obsahuje metódy, ktoré vykonávajú metódy definované v rozhraní IAndroidContainer. Týmito **metódami** sú:

- onContainerCreate(context: Context, className: String, jarPath: String, outPath: String): void inicializácia kontajneru a potrebných atribútov
- onContainerResume(): void metóda, ktorá ma za úlohu vypátrať, či už existuje nejaký výstupný súbor, kde sú serializované data pre daný výpočet, a samotný výpočet kontajneru, pomocou vyvolania objektuAndroidAsyncTask
- onContainerSuspend(): void metóda na pozastavenie výpočtu objektu AndroidAsyncTask a uloženie objektov v serializovanej podobe do výstupného súboru
- addObject(object: Object): void ukladanie objektu do atribútu obsahujúci zoznam objektov, ktoré budú zapísane do výstupného súboru
- addObjects(objects: List<Object>): void metóda podobná metóde definovanej vyššie, avšak ukladá zoznam objektov
- loadObject(object: Class): Object načítanie objektu špecifickej triedy, určenej parametrom
- loadObjects(object: Class): List<Object> načítanie zoznamu objektov špecifickej triedy, určenej parametrom
- loadFile(fileName: String, aClass: Class): void slúži na načítanie už existujúceho výstupného súboru
- setFile(fileName: String): void nastavenie a inicializácia výstupného súboru a výstupného toku

- onSaveState(): void-metóda volaná pri zastavení výpočtu, kedy dochádza k zápisu objektov do výstupného súboru
- onLoadState(): void metóda volaná pri obnovení výpočtu, kedy dochádza k načítaniu objektov z výstupného súboru
- isObjectLoaded(): void kontrola, či bol objekt správne nahraný z preskúmavaného vstupného súboru
- hasPrevious(): void kontrola, či existuje výstupný súbor, obsahujúci serializovaný objekt z predchádzajúceho výpočtu
- setPrevious(): void metóda pre nastavenie objektu, ktorý má byť preskúmavaný pomocou reflexie

Obr. 5.6: Diagram tried kontajneru

Trieda AndroidContainerAsyncTask, ktorá dedí vlastnosti triedy AsyncTask definovanej v balíku, poskytovanom operačným systémom Android, ktorú využíva trieda zmienená vyššie, obsahuje tieto atribúty:

- objectInstance: Object inštancia objektu, ktorý obsahuje metódy, ktoré budú vyvolané pomocou reflexie
- resumeMethod: Method metóda, ktorá bude vyvolávaná pri zahájeni výpočtovej činnosti kontajneru
- suspendMethod: Method metóda, ktorá bude vyvolávana pri zastavení výpočtovej činnosti kontajneru

Okrem konštruktoru, kde sa nastavuje atribút objectInstance, a operácii pre nastavenie ďalších atribútov obsahuje táto trieda metódy, ktorú prevažuje z nadradenej triedy. Týmito **metódami** sú:

- doInBackground(objects: List<Object>): Object metóda, ktorá ma za úlohu zahájenie výpočtovej činnosti kontajneru
- onCancelled(): void metóda, ktorá ma za úlohu prerušiť výpočtovú činnosť kontajneru

Poslednou triedou, ktorá je potrebná pre prácu so súbormi je trieda CustomObjectInputStream, ktorá dedí vlastnosti triedy ObjectInputStream. Tá je súčasťou balíka, ktorý nám poskytuje operačný systém Android. Táto trieda obsahuje jeden atribút a to className, typu Class, ktorý slúži na uloženie triedy, ktorá bude vyhľadávaná. V tejto triede nájdeme okrem konštruktoru a metódy nastavujúcej atribút, preťaženú metódu, resolveClass(desc: ObjectStreamClass): Class<?>, ktorá ma za úlohu vyhľadanie triedy vo vstupnom súbore.

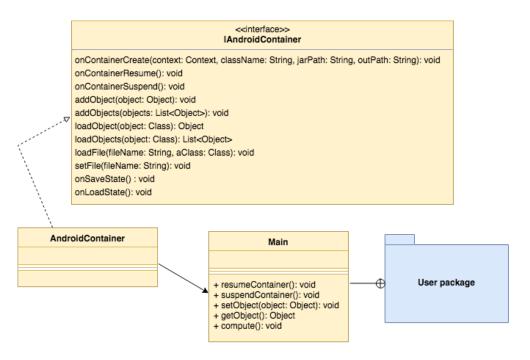
5.4 Návrh prepojenia komponenty a kontajnera

Na rad prichádza otázka, ako dokáže programátor, ktorý chce využiť kontajner bežiaci na operačnom systéme Android, upraviť svoj kód tak, aby bol spustiteľný nami navrhovanom kontajneri. Aby bol schopný kontajner vykonať svoje operácie, ktoré pritom využívajú reflexiu, potrebuje, aby vyvolávaná trieda obsahovala metódy potrebné pre výpočet.

Programátor vo svojom balíčku, ktorý obsahuje vstupný program pre náš kontajner, má implementovanú triedu, ktorá je vstupom do tejto aplikácie, poprípade zaobaľuje objekty, ktoré sú používané k vykonaniu výpočtu. Túto situáciu si môžme ukázať na grafe 5.7. V tomto momente je potrebné, aby programátor rozšíril svoju triedu o tieto **metódy**:

- resumeContainer(): void v tejto metóde by mal programátor inicializovať objekt, v ktorom prebieha výpočet. Zároveň by sa v tejto metóde mala volať metóda compute() popísana nižšie
- suspendContainer(): void táto metóda sa volá pri prerušení, alebo zrušení výpočtu. Je vhodná na zrušenie závislostí, ktoré by mohli narušiť neukončený výpočet

- setObject(object: Object): void metóda, kde je v parametroch predávaný objekt, ktorý by sa ma byťl nastavený objektu, ktorý bol inicializovaný v metóde resumeContainer(). Táto metóda je dôležitá na nastavenie objektu do stavu, ktorý bol uložený pri prerušení výpočtu
- getObject(): Object vrátenie objektu, v ktorom prebieha výpočet, tiež dôležitý na ukladanie stavu objektu
- compute(): void metóda, ktorá je volaná pre zahájenie výpočtu programu

Obr. 5.7: UML diagram s potrebnými metódami

Implementácia

Táto kapitola je venovaná implementácii tejto práce, v súlade s návrhom riešenia. V úvodnej časti je opísaná implementácia a funkčnosť serveru, ktorý má spĺňať funkciu manažéra, ktorý distribuuje komponenty medzi zariadenia, ktoré obsahujú kontajner. V ďalšej časti je popísana implementácia kontajneru, ktorý bol implementovaný ako knižnica, pre operačný systém Android. V poslednej časti je implementovaná ukážková komponenta, konkrétne triediaci algoritmus Bubblesort.

6.1 Implementáca serverovej časti aplikácie

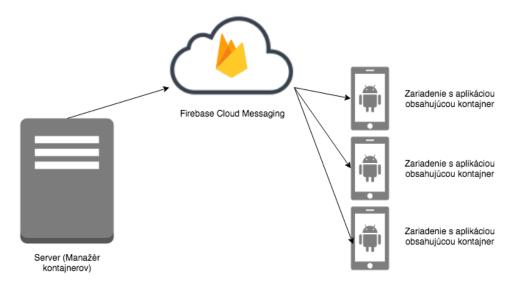
Ako už bolo spomenuté, úlohou servera je distribúcia komponent (vstupných súborov) na zariadenia, ktoré sú dostupné pre zahájenie výpočtu nad týmto súborom. Pre implementáciu primitívneho serveru, ktorý bude zvládať tieto jednoduché úlohy bol vybraný jazyk Python a framework Django s rozšírením Django Rest framework, ktoré už boli spomenuté v predchádzajúcich kapitolách.

Dôležitou časťou serveru, je obojstranná komunikácia so zariadeniami v reálnom čase. Kedže sme limitovaný operačným systémom Android a je náročné dosiahnuť to, aby sa nami navrhnuté riešenie chovalo ako server a čakalo na pripojenie, bolo nutné zvoliť technológiu, ktorá bude preposielať správy zo serveru na mobilné zariadenie. Po vybraní vhodnej technológie - Firebase Cloud Messaging, ktorá je spomínana v kapitole použité technológie, sme problém so zasielanim správ vyriešili.

Celkové preposielanie správ je implenetované tak, že po prijatí prveho súboru, odošle nami implementovaný server správu, do Firebase Cloud Messagingu, ktorý ďalej správu rozdistribuje medzi zariadenia. Tento priebeh je ilustrovaný na obrázku 6.1.

Vďaka návrhu uvedeného v predchádzajúcej kapitole, vieme, že modelová trieda bude pozostavať z troch modelov:

- Device tento model má za úlohu uchovávať informácie o dostupných zariadeniách, ktoré su schopné príjmania požiadaviek na spracovávanie vybranej komponenty
- FileInput model, ktorý bude obsahovať informáce o komponentách (vstupných súboroch)
- FileResponse model, obsahujúci informácie o výstupných súboroch, ktoré uchovávajú serializované informácie o objektoch obsiahnutých v danej komponente

Obr. 6.1: Princíp fungovania Firebase cloud messaging

6.2 Implementácia kontajneru

[TODO: popísať, reflexia, metody, triedy...]

6.3 Implementácia ukážkovej komponenty

[TODO: popísať, implementácia....]

Tvorba vzorovej Android aplikácie

 $[TODO:\ vyu\check{z}itie\ implementacie\ externeho\ suboru\ s\ adapterom,\ ake\ service\ bezia,\ co\ robia,\ ako\ to\ prebieha,\ kniznice\ atd.]$

Záver

[TODO: čo sa podarilo, čo nie, aký je výsledok....]

Literatúra

- [1] Developers, A.: Android developer guide. [Online; navštíveno 15.03.2018]. URL https://developer.android.com/guide/index.html
- [2] Forman, I. R.; Forman, N.: Java Reflection in Action (In Action Series). Greenwich, CT, USA: Manning Publications Co., 2004, ISBN 1932394184.
- [3] Genčúr, M.: Rámec pro dynamickou aktualizaci aplikací v jazyce Java. [Online; navštíveno 15.03.2018].

  URL http://www.fit.vutbr.cz/study/DP/DP.php?id=6955&file=t
- [4] Kozák, D.: Srovnání výkonu a vlastností objektově orientovaných databází. [Online; navštíveno 23.04.2018].
  URL http://www.fit.vutbr.cz/study/DP/BP.php?id=14162&file=t
- [5] Rogers, R.; Lombardo, J.; Mednieks, Z.; aj.: Android Application Development: Programming with the Google SDK. O'Reilly Media, Inc., první vydání, 2009, ISBN 0596521472, 9780596521479.